

◆ P o e z i y a

Rafail İNCƏYURD

65-ə GƏLMİŞƏM

Min doqquz yüz əlli dördədən yollanıb,
Mən iki min on doqquza gəlmişəm.
Altmış beş bir ağsaqqalın ömrüdü,
Azdan çox, çoxdan aza gəlmişəm.

Düz verilir orda haqqın kirəsi,
Düz qurulur orda mizan-tərəzi.
Eşq yeridi bizim İncə Dərəsi,
Sazdan sözə, sözdən saza gəlmişəm.

İrfan soylu kişilərin elindən,
Bayatılı nənələrin dilindən,
Şah palıdlar kökünün saf telindən
Qətrə-qətrə, sıza-sıza gəlmişəm.

Bir də məndə üzgörenlik olmayıb,
Nə dartınmaq, nə ərənlik olmayıb.
Pul-para da heç vaxt mənlik olmayıb,
Azdan-çoxdan yaza-yaza gəlmişəm.

El-obanın təpərsizdən nə xoşu?
Kimdi sevən çarəsizi, naxoşu?
Gah saymadım sıldırımılı yoxuşu,
Gah düpbədüz yolda dizə gəlmişəm.

Yol gəlmişəm: biri yağmur, biri toz,
 Üz görmüşəm: biri gülər, biri böz.
 Bəzən yoldan ələyib bir çürük qoz,
 Nə gizlədim, hərdən duza gəlmişəm.

Həyat varsa ağrısı da şirindi,
 Acizin yox, nəər oğlunun, nərindi.
 Kim bilmir ki, qəm dəryası dəridi? -
 Ortasından üzə-üzə gəlmişəm.

Həç durmadım düz olanın qəsdinə,
 Rəbbim bilir yaxşısı nə, pisdi nə.
 Vaxt olub ki, gedəndə mərd üstünə
 Bir gümandan bir güdəza gəlmişəm.

Hey düşsəm də hər qəfləti çohərə,
 Vurulmadım haram olan bəharə.
 Uyğunlaşa bilmədim ki şəhərə,
 Mən Bakıya sanki təzə gəlmişəm.

Canım ata, xatirələr kövrəlib,
 Eh! Nə bilim, nələr, nələr kövrəlib...
 Anam hani? Əyandımı kim gəlib -
 Qibləm olan bir muraza gəlmişəm.

İndən belə çox görəkdi bir həyan,
 Qoy var olsun başım üstə qarıyan.
 Bizdən ötrü nəvələri qoruyan
 Bir oğula, iki qıza gəlmişəm.

Haqqın evi haqq əlində qurular,
 Haqqın yolu haqdan dönsə, qurtlar...
 Ey dünyanın ümid yeri durular,
 Mənəm, buyam, sizdən sizə gəlmişəm.

İncəyurdam, ağasıyam taxtımın,
 Qədəriyəm ömür adlı vaxtımın -
 Bax, belə bir mahniyəm baxtımın -
 Sözü bəli bir avaza gəlmişəm.

ŞAIRLƏR

Cənubda kamanıq, şimalda neyik,
 Doğudan Batıya sazıq, şairlər!
 Hər gün içimizdə payız göynəyir,
 Elə bilirlər ki, vaxtı sairlər.

Göyün ruhunuzda pərvərişi var,
 Tarixin sizinlə hər an işi var.

Salıq çək-çevirə arxeoloqlar,
 Sınası yüz yerdən qazıq şairlər.

Özünə gəlməmiş telə dən gəlir,
 Cana nə gəlirsə bitimədən gəlir.
 Səsiniz nə qədər qədimdən gəlir?
 Eradan o yana Azıx şairlər.

Güllü gümanlara "quc" ələyirsiz,
 Ailo yanında suç ələyirsiz.
 Əmanət ömrü puc ələyirsiz
 Şöhret umusuna, yazıq şairlər.

Sıxıldan hər yanda qəribəsağlı,
 Özün kəsilmisən özünə yağı.
 Başına belədi duyğusalığın,
 Tifaqi binadan pozuq şairlər.

Deyir düşünənlər, deyir yazanlar,
 Bəxtini söyənlər, xeyir yazanlar,
 İndi çox olsa da seir yazanlar -
 Bu nəhrin içində azıq, ŞAIRLƏR!

GƏZİRİK HƏLƏ

Hərdən bada verib qumral közləri,
 Küllüyün altında qor gəzirik biz.
 Töküb haqqəti görənlər gözləri
 Əlindən tutmağa kor gəzirik biz.

Hərdən haray vaxtı susur qələmlər,
 Hərdən də ağ yalan qusur qələmlər.
 Özünü asdıqca qısır qələmlər
 Edam ağacında bar gəzirik biz.

Tələ enişləri və diklərində,
 Buraxma sevginin dediklərində...
 Gedib Ərzurumun gədiklərində
 Utanmaz-utanmaz yar gəzirik biz.

Varmadıq el haqqı güdən yollara,
 Yəno süvar olur gödən yollara.
 Niyə genişliyə gedən yollara
 Əngəllər uydurub, dar gəzirik biz?

Pazlara doğrayır dor ağacını,
 Sazlara doğrayır bar ağacını,
 Hələ sığallayır dar ağacını,
 Hələ uzaqlarda tor gəzirik biz.

GÜNAH

Ayıq ol, ay adam, alışar yer-göy
Küləyə verdiyin köz günahından.
Yola bax, uçruma urcah olur hey
Azca əyri düşən iz günahından.

Qəfil ildırımək çaxırsan, olmur,
Çayına qoşulub axırsan, olmur.
Baxmırsan, heç olmur, baxırsan, olmur,
Ürək zulum çəkir göz günahından.

Gördüyün günlərin desidi ömür,
Düşün ki, hər günün sonuncu gündür.
Birində bir qarış, birində hündür
Hərə yıxılacaq öz günahından.

Yaxşılar yerində olmasa əgər,
Yamanlar güc alıb haqqı ciliklər.
Bürüyər dörd yanı biganəliklər,
Zamanə puç olar "döz" günahından.

Durma, yoxus sanı öndə eniş var,
Diləyin çoxdusa, hələ çox iş var.
Hər zaman, hər yerdə haqqa dönüş var,
Dön, qurtul zamanın boz günahından.

NEYLƏSİN?

Yaşayır o da canda,
Ha qov, mərəz neyləsin?
Düz yolun ortasında
Yıxılan bəs neyləsin?

Hələ yük var kürəkdə,
Hələ son var, görək dəə...
Od azalır ürəkdə,
Gülüm, nəfəs neyləsin?

Qoymur çıxım eşiyə,
Ürcəh olur "əşsi"yə.
Atdan düşüb eşşəyə
MİNƏN HƏVƏS NEYLƏSİN?

Tutmur dizim, düşmüşəm,
Qalmır izim, düşmüşəm.
Gəlib özüm düşmüşəm -
İndi qəfəs neyləsin?

Ötüşənlər ötüşür,
Gör çat olan bitişir?..
Haray vaxtı yetişir,
O qarib səs neyləsin?

BAKI NƏĞMƏSİ

Gördüyünüz qoca Bakı
Küləklərin şəhəridi.
Yerin yeddi qatındakı
Diləklərin şəhəridi.

Çox məmnundu nəğmə deyən,
Gözlərini yoxdu döyən.
Qanadına nöyüt döyən
Mələklərin şəhəridi.

İçinə bax eşiklərin,
Köçünə bax keşiklərin.
Beynəlmiləl beşiklərin,
Bələklərin şəhəridi.

Öz haqqını bilən, varan,
Həm qoruyan, həm də quran,
Qırdığın əla qıran
Biləklərin şəhəridi.

Burda verməz hər bölgə dən,
Danı çıxır tər bölgədən.
Axı, Bakı əzəl gündən
Ələklərin şəhəridi!